

nomiske Stilling, men er et Spørgsmaal om Hjemførselen af Raavarer til vor Industri og Færdigvarer til Landets Forsyning. I samme Omfang Landbrugets Netto-Udførsel gaar ned, i samme Omfang kan der købes færre Varer fra andre Lande, og Landets og Befolkningens økonomiske Standard vil lide afgørende herved.

At Landbrugets Netto-Eksportværdi i høj Grad vil blive formindsket, hvis Landbrugets intensive Drift i væsentlig Grad ændres, anser Mindretallet for givet, og heraf følger altsaa, at det maa være i hele Landets Interesse, at dette ikke sker. Men ogsaa af Hensyn til Landets Kapitalforhold maa Mindretallet mene, at det er i hele Landets Interesse, at der for Landbrugerne skabes Mulighed for, at der kan forrentes betydelige Beløb og da først og fremmest Kreditforenings- og Sparekasselaaen.

At opretholde Landbrugets intensive Drift er, som alt sagt, et Spørgsmaal af overordentlig Betydning for hele Landets Velfærd saavel af beskæftigelsesmæssige som af kapitalmæssige Grunde. Men naturligvis kan denne Opretholdelse af Landbrugets intensive Drift kun ske, hvis denne Form for Drift er den for Brugerne mest fordelagtige. Konsekvensen heraf maa være, at dette for hele Samfundet er af saa stor Betydning, at det med Billighed kan forlanges, at der af Samfundet uden for Landbruget ydes Bidrag hertil.

Nogen tilnærmelsesvis tilstrækkelig Hjælp i angivne Henseende yder Forslaget ikke, og det maa dertil i høj Grad beklages, at Forslaget ikke bygger paa et langt mere gennemarbejdet Materiale, end det gør. Det maa saaledes forundre, at der ikke er foretaget tilstrækkelig grundig Undersøgelse og Klaring af, hvilke Dele af Landbrugerne der trænger til Hjælp, ligesom Mindretallet anser det for ganske meningsløst, at der aldeles intet Hensyn tages til den Række af Foranstaltninger, som allerede er gennemført, og som i visse Dele af Landet har givet en ikke ubetydelig Hjælp til Landbruget. Her kan saaledes nævnes, hvorledes man ved Sam-

fundets Indskriden saavel med Hensyn til Svinereguleringen som til Sukkeravlens har foretaget saadanne Indgreb. For saa vidt vilde det mest konsekvente være foreløbig af afvise Forslaget, indtil der foreligger en anderledes grundig Undersøgelse af Forholdene, end der gør.

Mindretallet stiller da ogsaa under Nr. 47 Forslag om, at der inden for Landets Grænser skal foretages en saadan grundig Opgørelse over de enkelte Landmænds økonomiske Stilling, og mener, at det meget vel vil være muligt at afvente denne, inden man gaar til at overveje saadanne yderliggaaende Foranstaltninger, som Regeringen har stillet Forslag om i Lovforslagets Afsnit II. og III.

Men selv om det saaledes maa siges, at der paa en lang Række Omraader savnes den grundige Klaring angaaende Forholdene, som er nødvendig, er det alligevel saaledes, at der er en Række Foranstaltninger, som det allerede længe har været rimeligt og naturligt at foretage.

Mindretallets Parti har da ogsaa saavel i Rigsdagen som i Valutaafviklingsudvalget stillet Forslag sigtende til at fremme Landbrugseksperten, men ved Siden af det her foreslaaede mener Mindretallet det ogsaa nødvendigt inden for Landets Grænser at foretage Foranstaltninger til Støtte for Landbrugserhvervet.

Ligesom Mindretallets Parti kunde medvirke til den sidst foreslaaede Konvertering, kan Mindretallet billige, at Konverteringen nu søges gennemført, saafremt der er virkelig pengemæssig Grundlag derfor; men Mindretallet kan ikke tiltræde den Maade, paa hvilken Regeringen har sammenkoblet Gennemførelsen af Konverteringen med Nedsættelsen af Indlaansrenten og Rentetilskud, som er afhængig af den enkelte Landbrugers private økonomiske Stilling. Mindretallet anser Nedsættelsen af Indlaansrenten for et Brud paa det Løfte, som ved sidste Konvertering blev givet Sparekasserne, og anser i det hele Lovforslagets Bestemmelser herom for at være lidet heldige og vil ikke kunne tiltræde disse.